

Диспозитив

- 1) Членове 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., разглеждани в светлината на принципа за забрана на измамата,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

на втория приобретател на стока може да бъде отказано право на приспадане на платения по получени доставки ДДС с мотива, че е знаел или е трябвало да знае за съществуването на измама с ДДС, извършена от първоначалния продавач при първата продажба, дори когато първият купувач, на свой ред, е знаел за тази измама.

- 2) Членове 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО, изменена с Директива 2010/45/ЕС, разглеждани в светлината на принципа за забрана на измамата,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

на втория приобретател на стока, която на етап преди придобиването е била част от сделка с измамна цел, отнасяща се само до част от данъка върху добавената стойност (ДДС), който държавата има право да събере, може да бъде отказано изцяло правото на приспадане на платен по получени доставки ДДС, когато е знаел или е трябвало да знае, че това придобиване е свързано с измама.

(¹) ОВ С 513, 20.12.2021 г.

Решение на Съда (осми състав) от 24 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Белгия) — VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), по-рано VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest

(Дело C-658/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правилата относно услугите на информационното общество — Директива (ЕС) 2015/1535 — Понятието „технически регламент“ — Член 1, параграф 1 — Национална правна уредба, която забранява употребата на съдържащи глифозат пестициди от частни лица върху използвани за лични цели площи — Член 5, параграф 1 — Задължение на държавите членки да съобщават на Европейската комисия всеки проект на технически регламент)

(2023/С 24/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), по-рано VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Ответник: Vlaams Gewest

Диспозитив

Член 1, параграф 1 във връзка с член 5 от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

национална правна уредба, забраняваща на лицата, които не притежават издаването на професионалните потребители национално разрешение, да употребяват съдържащи глифозат пестициди върху използвани за лични цели площи, може да представлява „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, букви г) и е) от тази директива, който трябва да бъде съобщен на Европейската комисия съгласно член 5 от посочената директива, ако прилагането на тази национална правна уредба може значително да повлияе върху продажбата на съответните продукти — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 73, 14.2.2022 г.

Решение на Съда (десети състав) от 24 ноември 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Cafri SA, Aviva assurances SA/Enedis SA

(Дело C-691/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 85/374/ЕИО — Член 3 — Отговорност за дефектни стоки — Понятие за производител — Оператор на електроразпределителна мрежа, който променя нивото на напрежение на електроенергията с оглед на нейното разпределение)

(2023/С 24/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Cafri SA, Aviva assurances SA

Ответник: Enedis SA

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, изменена с Директива 1999/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 1999 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че

операторът на електроразпределителна мрежа трябва да се счита за „производител“ по смисъла на тази разпоредба, при положение че променя нивото на напрежение на електроенергията с оглед на разпределянето ѝ на крайния потребител.

(¹) ОВ С 64, 7.2.2022 г.